

1. GRANOWITY (18) ai

a jasne; o prawdopodobnie jasne.

sg m N granowity (4). ◇ G granowit(e)go (1). ◇ A granowity (3). ◇ I granowitym (1). ◇ f N granowitą (2). ◇ L granowit(e)j (1). ◇ n G granowit(e)go (1). ◇ A granowit(e) (1). ◇ L granowitym (1). ◇ pl N subst granowit(e) (1). ◇ A subst granowit(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Mający wyraźne, wystające krawędzie; kanciasty (17)* : gałąłki nie są okrągłe ale nieiako granowite *FalZioł* I 113d; Rokkazał też Dawid zgromádzic przychodnie [...] y poštánowił rzemiełłniki co rzeżą kámienie gránowite [*ad cacdcndum lapidcs dolatos*] ná budowanie domu Bożego. *BudBib* 1.Par 22/2; *WyprPl* Bv.

a. *Czworokątny, kwadratowy; quadrangulus, quadratus, quadrus PolAnt (14)* : Będzie granowity [*quadratum erit*] we dwoię/ ná piądź długi y szeroki. *BibRadz Ex* 28/16; *BielKron* 34; (On lepak) páłac (miał) odrzwi gránowite [*quadrangulus*] *BudBib Ez* 41/21, *Ex* 30/2, 37/25.

α. *O szyku wojskowym (9)* : Piełzy/ ci mogą łtać ciálno iáko potrzebá vkáże/ á to łie rozumie o woyłku gránowitym ktore łie ná czterzy gráni łtánowi *BielSpr* 10; Ten Ordinek máły granowity z liter wczyniony ná iednę Legią która wnošilá ošm álbo dziełięć tyłiac ludzi/ rozumie łie ná nawięczłze woyłko *BielSpr* 19; Iezdni ktorzy ná przodku łtoia/ máia łthać w gránowithey łpráwie/ pod miárą s piełzymi ná dłuź y ná łzyrz *BielSpr* 33, 10, 22v, 23 [2 r.], 24v, 32v.

2. Zestawienia w funkcji nazw botanicznych:

»granowity groch« = *Lathyrus sativus* L. (*Rost: cicer*); *ciacierzyca, prawdopodobnie fasola (1)*: kthory [*chłop*] gránowitym grochem czo gi po Láćinie *Cicer* zową z dáleká dołyc ćikáiac/ ná koniec igły vtykał. *GórnDworz* M5v.

[»sitowie granowite«: sitowie gránowite *SienHerb* E2#v.]

Cf **CZWOROGRANOWITY**, **GRANIASTY**, **[GRANIATY]**, **GRANISTY**, **[GRANOWASTY]**, **[GRANOWATY]**, **[GRANOWISTY]**, **TRZYGRANOWITY**